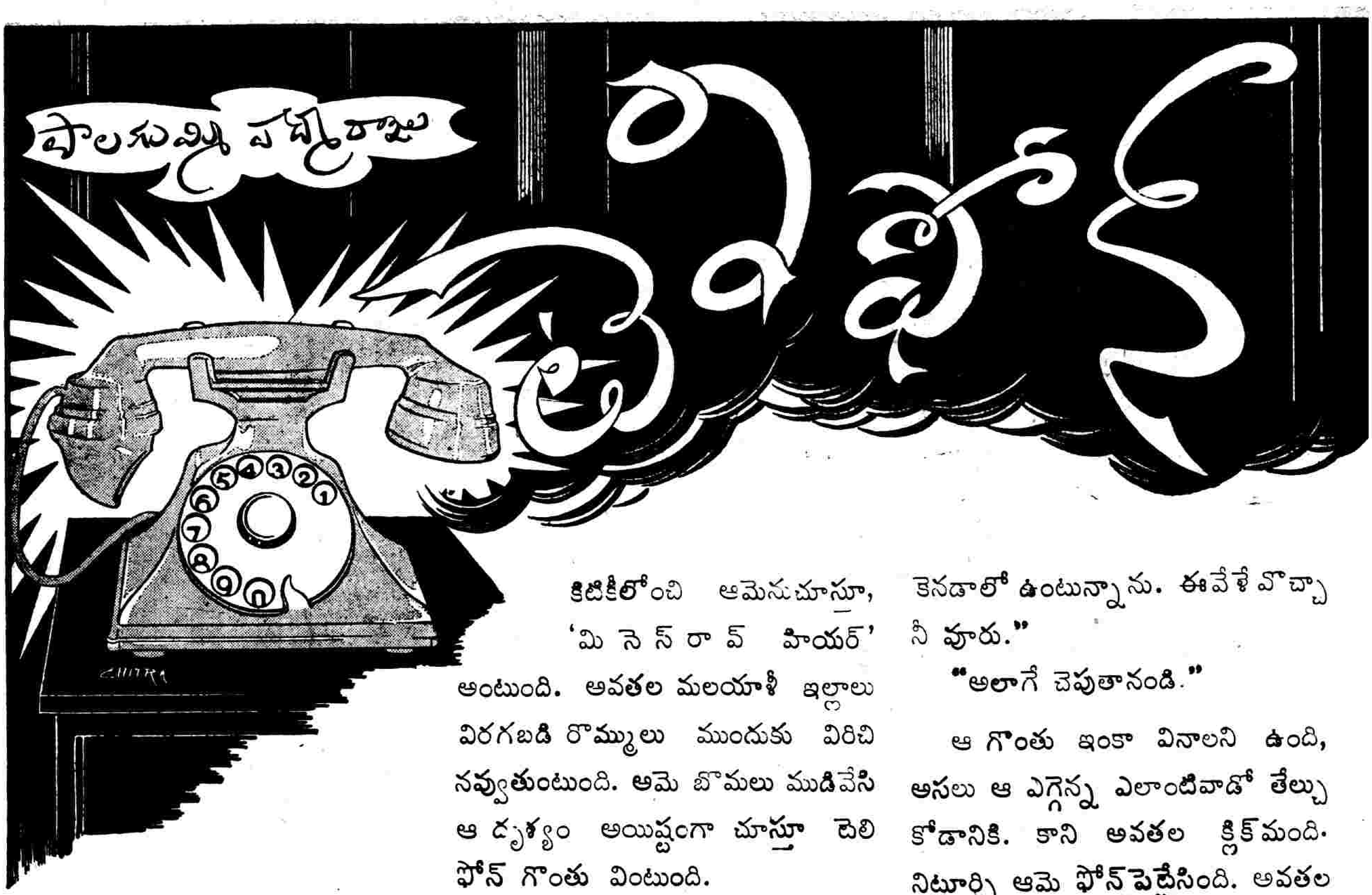

ఆయన ఆఫీసు గదిలోఉంది టెలిఫోన్.

నల్లగా, నున్నగా, ముద్దొస్తూ. ఆమె రోజూ తుడుస్తుంది, షామోయ్ గుడ్డతో. మెరుగుపెడుతుంది. తను వంటింట్లో ఏ పోపు వేయిస్తుంటేనో అది మోగుతుంది. ఆమెకు చిరాకు, ఆత్రం, ఆశ. ఒక నిమిషం మోగనిస్తుంది, 'ఏడవనియ్యి-ఏడ్చుకోనియ్యి' అన్నట్లు. పోపు వదిలిపెట్టి పోతే మాడిపోతుంది. 'వెధవ ఫోను', అనుకుంటుంది, అప్యాయంగా. కాని మోగిమోగి ఆగిపోతుం దేమోనని భయం. అవతలిగొంతు వినాలని కుతూహలం. కాని ఫోన్ పెంకిది. ఆగదు. మోగుతూనే ఉంటుంది. పోపు దింపి ఆమె ఆఫీసుగదిలోకి వెడుతుంది. వెంటనే ఫోన్ ఎత్తదు. మరో రెండుసార్లు మోగనిస్తుంది. మూడోసారి రెండో 'ట్రింగ్' అనకుండానే తీసి చెవిదగ్గర పెట్టుకుంటుంది. వెంటనే 'హలో'అనదు. అవతలింటి మలయాళీ ఇల్లాలు ఎవరితోనో ఎప్పుడూ మాట్లాడుతుంటుంది. కిటికీలోంచి ఆమెనుచూస్తూ, 'మిసెస్ రావ్ హియర్' అంటుంది. అవతల మలయాళీ ఇల్లాలు విరగబడి రొమ్ములు ముందుకు విరిచి నవ్వుతుంటుంది. ఆమె బొమలు ముడివేసి ఆ దృశ్యం అయిష్టంగా చూస్తూ టెలిఫోన్ గొంతు వింటుంది.

"రావుగారున్నారాండి?"

ఆ బుగ్గమీసాల ప్రౌఢవయస్కుడెవరో కొత్తవాడు. ఇదివరకెప్పుడూ ఆ మలయాళీ ఇల్లాలితో అతన్ని చూడలేదు. సిగ్గులేకపోతేసరి, ఏమిటా విరగబాటు, పరాయి మొగాడిముందు?

"లేరండి. ఆఫీసుకెళ్ళారు. ఈ వేళప్పుడు ఎప్పుడూ ఇంట్లో ఉండరే."

ఆయన లేరని తెలిసే ఫోన్ చేశాడా ఆసామీ? ఆ గొంతులో ఏదో జులాయితనం ఉంది. పరాయి మొగాడితో మలయాళీ ఇల్లాలు గదిలోకి వెళ్ళింది. ఎంత తెగింపు! ముగ్గురు బిడ్డలతల్లి! మొగుడు రబ్బరు ఫాక్టరీలో పెద్ద ఉద్యోగి.

"రావూ నేనూ క్లాస్‌మేట్స్‌మండి. నా పేరు యజ్ఞనారాయణ. ఎగ్గెన్నంటే వాడికి తెలుస్తుంది. నేను రిట్జ్‌లో ఉన్నాను. రూం నెంబరు 14. వాడితో చెప్పండి - ఓ వారమైంది దేశంలో దిగి. కెనడాలో ఉంటున్నాను. ఈవేళే వొచ్చానీ వూరు."

"అలాగే చెపుతానండి."

ఆ గొంతు ఇంకా వినాలని ఉంది, అసలు ఆ ఎగ్గెన్న ఎలాంటివాడో తేల్చుకోడానికి. కాని అవతల క్లిక్‌మంది. నిట్టూర్చి ఆమె ఫోన్‌పెట్టేసింది. అవతల ఇంటి మలయాళీ ఇల్లాలు 'టాటా' చెపుతోంది, ఆ బుగ్గమీసాల ఆసామీకి. ఇల్లంతా ఖాళీగా ఉంది. పిల్లలు స్కూళ్ళకి పోయారు, మొగుడు రబ్బరు ఫాక్టరీకి పోయాడు. ఇష్టారాజ్యం భరతుడి పట్టం. మరి, అప్పుడే వెళ్ళిపోతున్నాడేం బుగ్గమీసాల ఆసామీ? సుందరమ్మ - ఎదురింటి స్కూలు మేస్టరు పెళ్ళాం స్పష్టంగా చూసినట్టు చెప్పింది, ఆ మలయాళీ ఆవిడ గుణం మంచిదికాదని. ఆవిడ కసలు ఎలా తెలిసింది? కాని పనులు అంత కనిపించేటట్టు చేస్తారేమిటి ఎవరైనా? ఏదో కాస్త వెకిలిగా నవ్వి నంతమాత్రాన్న లేనిపోనివన్నీ ఆవిడికి అంటగట్టడం అన్యాయం. అయినాగాని, అసలు ఆ సుందరమ్మది మాత్రం ఏమంత మంచి గుణమని? అయినవాడితోటీ కానివాడితోటీ అర్ధరాత్రి సినిమాలకి తిరుగుతుంటుంది. తన పడకగది కిటికీలోంచి స్పష్టంగా చూసింది, ఎన్నోసార్లు — అవిణ్ణి రాత్రి ఏ మూడు

గంటలకో ఎవరో మొగాడు రిక్షాలో దించిపోవడం.

సుందరమ్మ అందని కాదుగాని, మొత్తంమీద మలయాళీ ఆవిడ అంత మంచి మనిషిలా కనబడ్డంలేదు.

కిందికి దించినా పోపు మాడి పోయింది. వెధవ ఫోను, వంటింట్లోంచి వెనక ఇంటి ప్రహరీగోడపైన, మేడ మీద వాటావాళ్ళు కనిపిస్తారు. మొగుడూ పెళ్ళాలు ఎప్పుడూ కీచులాటే. పెద్దగా గొంతుకలు వినిపిస్తాయిగాని, అసలు తగాదా ఏమిటో ఆమెకు ఆచూకీ దొరక లేదు. ఆయనకి పైతిరుగుళ్ళున్నాయేమో. మొగరాయుడు. బాగుంటాడు మనిషి. ఆవిడ మొహంమాత్రం ఎప్పుడూ తుమ్మల్లో పొద్దు కుంకినట్టుంటుంది. పిల్లలు లేనట్టున్నారు. తనకీ లేరు. అంత మాత్రాన్ని ఆయన ఇంటికి రాగానే కస్సూ బస్సూ మంటుందా? ఏదో ఉంది కారణం.

తను మొదటినించీ ఎంత పవిత్రంగా ఉందో తలుచుకుంటే ఆమెకు గర్వం. చదువుకునే రోజుల్లో ఎన్ని అవకాశా లొచ్చాయి, చెడిపోవడానికి! తన స్నేహి రాళ్ళు ఎంతమంది చెడిపోలేదు? తను మాత్రం నిప్పులా నిలబెట్టుకుంది తన పవిత్రత. తనకిమాత్రం అవకాశాలు లేకనా? చక్కని మనిషినని తనకే తెలుసు.

కూరలో పోపువేసి, చీరచెరగుతో మొహంతుడుచుకుంది. అబ్బ...ఉక్క. మళ్ళీ స్నానం చేస్తా. ఫోన్ మోగితే ఈలోగా? దానిఖర్మ.

ఆమె స్నానం చేస్తుండగా ఫోన్ మోగింది. స్నానం సంతృప్తిగా పూర్తి కాలేదు. తడివంటిమీద చీర చుట్ట బెట్టుకు వెళ్ళింది. అదల్లా మోగుతుంటే తోచదు, చంటిపిల్లవాడి ఏడుపులాగా. ఫోన్ ఎత్తి 'హలో' అంది. ఇంతాజేసి రాంగ్ నంబరు. ఛండాలం. ఫోన్ పెట్టి

తిరిగి బాత్‌రూంలోకి వెళ్ళబోతుంటే కిటికీలోంచి పక్కయింటి మళయాళీ ఆవిడ పలకరించింది. చురుకుమనే మగచూపుల్లా ఆవిడకళ్ళు మీదపడేసరికి ఆమె చర్మం ముడుచుకుపోయింది, కాని కాస్త పరిశీలించి చూస్తే ఆ చూపుల్లో ఆకలి ఏమీలేదు. వట్టి ఆడ అప్యాయత ఆవిడ భోజనంచేసి ఏదోసినిమాకిపోతోం దట. తన్నుకూడా రమ్మంది. తనకితీర దంది ఆమె. ఇల్లు తాళంవేసి పోవడానికి రోజులు బాగాలేవు. అదీగాక అయి దింటికి ఆయన ఇంటికొస్తే తలుపుతాళం వేసి ఉంటుంది. పాపం ఆయనకు రాగానే టీ కావాలి, మలయాళీ ఆవిడ అదేం ఫరవాలేదంది అన్నిగదులూ తాళంవేసి, హాలుతెరిచి అందులో తమ సర్వెంటుని కూర్చోబెట్టవచ్చు. చాలా నమ్మకమైనవాడు. రావుగారురాగానే తమ వంటమనిషి టిఫినూ, టీ పట్టుకొచ్చి ఆయనకిస్తుంది. ఆరింటికల్లా తమెల్లాగా వచ్చేస్తారు. కాని మిసెస్‌రావు క్షమించ మంది. సగం సబ్బుపట్టించుకున్న వొళ్ళు ఇక్కడా అక్కడా ఆరిపోయిబిగుస్తోంది. ఆమె స్నానం పూర్తిచెయ్యడానికి వెళ్ళి పోయింది. నున్నటి వొంటిమీద నీళ్ళు పడి జారుతుంటే అప్యాయంగా రుద్దు కుంది. మళ్ళీ సబ్బుపట్టించింది. మళ్ళీ రుద్దుకుంది. మలయాళీ ఇల్లాలివొళ్ళు ఇంత బిగువుగా ఉంటుందా? ఎలా ఉంటుంది, ముగ్గురు బిడ్డలతల్లి. నిగనిగ బిగువు సడలనివొళ్ళు పవిత్రమైనది. గుళ్ళో పార్వతీదేవి శిలావిగ్రహంలో ఎంత దైవత్వముంది! తనకి పిల్లలు పుట్టినా, పదిమంది పిల్లలు పుట్టినా, తన వొళ్ళు సడలిపోదు. పార్వతీదేవివొళ్ళు లాగ. ఎదురింటి సుందరమ్మ పొట్ట ముడతలు పడిపోయింది, ముప్ఫైఏళ్ళకే. ఆవిడికి అదేం పొయ్యేకాలం, బొడ్డు కిందికి కడుతుంది చీర? సంచిలాగ కడుపు చీరకట్టు పైకి వేలాడుతుంటే డోకు. తను ఎప్పుడూ బొడ్డుకిందికి కట్టదుచీర. కొంపముంచి వీధి అవతలి ఎదురింట్లో హిప్పీగాడు తన్ని చూడలేదు గదా? ఇందాక తడివొంటిమీద చీర చుట్టుకుని తను ఫోన్ ఎత్తి నప్పుడు. సాధారణంగా ఈ వేళప్పుడు ఇంట్లో ఉండడు. కాలేజీకి పోతాడు. ఏమో కాలేజీ ఎగ్గొట్టేసి గది కిటికీలో కూచోలేదుగదా, తన్ను చూడ్డానికి? ఏమిటిపిచ్చి? తను స్నానం చేస్తుంటగా ఫోన్ మోగుతుందనీ, తను తడిబట్టతో వొచ్చి ఫోన్ ఎత్తుతుందనీ వాడేమన్నా కలగంటాడా? ఏమో, వాడెంతకైనా తగును.

ఆఫీసు గదిలోకివెళ్ళి కిటికీలోంచి చూసింది ఎదరింటివైపు. వాడిగది కిటికీ తెరిచేఉందిగాని లోపల చీకటిగాఉంది. వాడు ఉన్నట్టులేడు. రాత్రి రొండింటికి పెదతాడు వెధవ, ఏవోపిచ్చి రికార్డులు. ఏదో వుడ్‌స్టాక్‌ట. పిచ్చిఅరుపులు, పిచ్చి గోల. చదువుకునే వెధవకి ఈ పోకడ లన్నీ ఏమిటి? నిజంగా వాడు చదువు

తున్నాడా? వాడికిందవాటాలో ఉంటుంది సుందరమ్మ. 'తమ్ముడు చాలా మంచి వాడు,' అంటుంది. 'తమ్ముడు!' ఎలాంటి తమ్ముడో. వాడు తనవంకే ఇంట్లో ఉన్నంతసేపూ చూస్తుంటాడని ఆమె అనుమానం, అయితే నల్లకళ్ల జోడు వెనక వాడికళ్ళు ఎటువైపు చూస్తున్నాయో తెలియదు. సందేహం లేదు. వాడు వట్టి జులాయిమనిషి. సుందరమ్మ వాణ్ణి తమ్ముడంటుంది. 'తమ్ముడు'.

ఎంతసేపటికీ మోగదేం ఫోను? అయినా తనెందుకు కాచుకు కూర్చోవాలి? తిండితిని పడకేస్తేసరి. ఆయనకి కారియరు సిద్ధంగా పెడితే నౌకరొచ్చి పట్టుకుపోతాడు. ఊరగాయి ఏది వెయ్యాలి. మెంతికాయవేస్తేసరి. నిన్న నిమ్మకాయ వేసింది. కూర బాగాలేదు, పోపుమాడినవాసన. రెండుబెండకాయలు వేయించేస్తే? ఇంకా టైముంది. పదకొండేగా అవుతా. పన్నెండింటికిగాని రాడునౌకరు. మంచికూర చెడిపోయింది. బొప్పాసికాయపొట్టుకూర ఆయనకెంతో ఇష్టం! ఆవపెట్టి పనసపొట్టుకూరలా వొండితే. పోపుమాడిపోతే బాగుండదు. వెధవ టెలిఫోను ప్రాణంతీస్తోంది. ఈ సారి అరచి చచ్చినాసరే ఎత్తను.

టెలిఫోన్ మోగింది.

ఆమె నిర్లక్ష్యంగా వెళ్ళిపోయింది. ఏమయినా సరే ఎత్తను అనుకుంది. కూరలబుట్టలోబెండకాయలుతీసి కుళాయి దగ్గర కడిగింది. కత్తిపీట తెచ్చింది. స్టీలుపళ్ళెం ముందుపెట్టుకుంది. టెలిఫోన్ మొగమాటపెడుతూ మోగుతూనేఉంది. ఒకకాయ కసిగా తరిగింది. కసిగా లేవకుండా కూర్చుంది. మోగనీ దానికి విసుగెత్తేదాకా. రెండోకాయ సగం తరిగింది. అబ్బ, ఏమిటంత పట్టుదలదానికి? ఫోను ఆత్రంగా మోగింది. ఏదో జరుగురుపని ఉన్నట్టు. ఆమె ఊపిరి గబగబ పీల్చుకుంది. ఫోనుకి తొందరఎక్కువైంది. ఛీ. నా ప్రాణం తీస్తోంది. ఆమె లేచింది. ఫోను కసిగా మోగింది. ఆమెమీద పగ తీర్చుకోడానికి. ఆఫీసుగదిలోకి వెళ్ళిందామె. తనకితెలుసు ఎవరు ఫోన్‌చేస్తున్నారో. రామంగారు సరిగ్గా ఇదేవేళకి చేస్తుంటాడు. వారానికోసారో రెండుసార్లో, ప్రతిసారీ తిట్టాలనుకుంటుంది ఎందుకని మానేస్తుంది. తనతో చదువుకున్నాడు. ఏడాదైంది ఆవూరు బదిలీ అయి. పెళ్ళాం ఇద్దరు పిల్లలూనట. ఎప్పుడూ తన ఇంటికి రమ్మంటాడు. ఎలా వెడుతుంది? వాడికసలు సిగ్గుండొద్దు? – ఆ రోజున–పదిహేనేళ్ళక్రితం గోదావరి తిప్పమీద అంతగొడవ జరిగాక?

నడుంమీద చేతులువేసి కక్షగా చూసింది ఫోన్‌వంక. ఈ వేళ గట్టిగా బుద్ధి చెబుతా వెధవకి. చెయ్యిజాపింది. ఫోన్ ఎత్తడానికి పట్టుకుంది. ఎత్తబోతుంటే ఫోన్ ఆగిపోయింది. తనమీద తనకే కోపంవచ్చింది. తను ఫోన్‌కేదో అన్యాయం చేసినట్టు. వెంటనే కసి–వాడికంతేజరగాలి. ఆ రామంగాడికి. వెనక్కి తిరిగింది. ఆఫీసుగది గుమ్మం దాటబోతుంటే మళ్ళీమోగింది. ఆత్రంగా వచ్చింది ఫోన్ దగ్గిరికి. గుండెలు వొళ్ళంతా కొట్టుకున్నాయి. ఆగిపోడానికి అవకాశం ఇవ్వకుండాఎత్తింది. 'హలో' అందామంటే ఊపిరి అందలేదు, ఆత్రం మూలంగా.

"నువ్వేనా?" రావుగారిగొంతుకేనా అది?

"ఊఁ"

"రాత్రి ఎనిమిదింటికి పెర్సీస్‌కిరా. టాక్సీలో."

కోపంతో ఊపిరిసలపలేదు. ఈ టెలిఫోన్లు పెట్టింది నాగరిక వ్యభిచారానికా?

"మిస్టర్? విజిలెన్స్‌వాళ్ళని కూడా వెంటబెట్టుకొస్తా. నీ అంతు తేలుస్తా. సంసారుల ఇళ్ళకి ఇలా ఫోన్‌చేసి, మొగవాళ్ళింట్లో లేనప్పుడు, ఆడవాళ్ళని బుట్టలో వేసుకోడానికా టెలిఫోన్ డిపార్టుమెంటు ఈసౌకర్యం ఏర్పాటుచేసింది? ఇప్పుడే ఫోన్‌చేసి ఏ నంబర్‌నుంచి నాకి కాల్‌వచ్చిందో కనుక్కుంటా. నువ్వెవరో కనుక్కుని నీ అంతుచూస్తా."

అవతలి మనిషి ఊపిరి వెటకారంగా పీల్చుకున్న సవ్వడి"ఫోన్‌పెట్టెయ్యండి."

"అమ్మా, సీతామహాసాధ్వీ! ఏమిటా వెటకారం!"

"నేనింకొక అనుకూలవతి ఇంటికి ఫోన్‌చేస్తే యంత్రం పొరబాటున మీ ఇంటికి కనెక్షన్ ఇచ్చింది. రాంగ్ నంబరు. మీ గొంతు విని మా ఆవిడది అనుకున్నాను. మాటతీరువేరని మొదట్లో తెలియలేదు. తరవాత కుతూహలంకొద్దీ విన్నాను. ఒక్కవిషయం. పెర్సీస్ హొటల్‌కి సరసులూ సానులూ వస్తారేమో నాకు తెలియదు. భార్యాభర్తలు కూడా వొస్తారు. అయినా యంత్రం

చేసిన పొరబాటుకి మీ రంతగా అవేశ పడ్డం తప్పు. సెలవు."

ఆమెకు చిరాకు, కోపం,దిగులు.ఎంత అవమానం ! ఆ పెద్దమనిషి రాంగ్‌నంబరని పెట్టెయ్యొచ్చుగా ? అంత ఉపన్యాసం ఎందుకు ? తనగుణం మంచిది కాదుగనకే తనంత అవేశపడిందన్నట్టు. నిజంగా పతివ్రత అయితే అంత ఆవేశపడదన్నట్టు మాట్లాడాడు-ఆపెద్దమనిషి. ఆ మాట అనకపోయినా ఆ ధ్వని ఉంది.

బెండకాయలు కసిగా వేయించింది. కారియరు సర్దింది. మనసుకుదుటపడింది. నిజంగా పెర్సీస్‌కి భార్యాభర్తలొస్తారా ? లేకపోతే వొచ్చినవాళ్ళు భార్యాభర్తలుగా నటిస్తారా ? ఒక్కసారయినా ఆయన తనని పెర్సీస్‌కి తీసికెళ్ళలేదు. ఎప్పుడో అయిదేళ్ళక్రితం తీసికెడతా నన్నారు. ఒకసారి తనే రానంది. తన అందం చందంచూసి,ఏదో 'సరుకు'అనుకుంటారు పదిమందీ అంది. తను రావుగారిభార్య అని వాళ్ళకి అర్థంకాదంది. అక్కడి వాతావరణం అలాంటిదంది. ఆ తరవాత ఆయన హోటల్‌కి రమ్మని ఆమెను ఎన్నడూ అడగలేదు. పెర్సీస్‌కి నిజంగా భార్యాభర్త లొస్తారేమో, తను వెళ్ళి చూడాల్సింది. పక్కఇంటి మలయాళీ ఇల్లాలు ఎప్పుడైనా వెళ్ళిందేమో, భర్తతోటి, లేకపోతే ఆ బుగ్గమీసాల ఆసామితో వెళ్ళుంటుందా ! ఛీ !

నౌకరు ఎందుకు రాలేదో ఈ వేళ. అప్పుడే పన్నెండు. సోఫామీద నడుం వాల్చింది. ఎంత పవిత్రంగా కాపాడుకుంటూ వచ్చిందీ శరీరాన్ని ! కన్నెప్రాయం నించీ !

కాలేజీలో చదివే రోజుల్లో-గోదావరి తిప్పమీదికి పిక్నిక్‌కి వెళ్ళారు-తనూ సావిత్రీ, శకూక్క, సుబ్బులు-ఒకడజను మంది ఆడపిల్లలు. వైశాఖపూర్ణిమ. అప్పుడే పి. యు. సి. పరీక్ష లైపోయాయి. 'ఇప్పుడు పి.యు. లేదు. ఇంటర్‌కాబోలు. ఎలా తెలిసిందో డజను మంది మగపిల్లలుతయారయారు, ఇంకో పడవలో. అప్పుడు మంచి గుండెధైర్యం ఉండేది తనకి. మిగతాఆడపిల్లలు బెదిరిపోయారు. తనొక్కత్తే ధైర్యంగా నిర్లక్ష్యంగా ఉంది. చాలా జాగ్రత్తగా మగపిల్లలు మాదగ్గరకుచేరారు. తెచ్చుకున్న మినపరొట్టె మా కందరికీ పెట్టారు. రామం నా కిచ్చాడు. నేను తాకలేదు. మిగతా ఆడపిల్లలు తిన్నారు. మొదట సంకోచంగా తరవాత చనువుగా. వెన్నెలైనా ఉక్కగాఉంది. మిగతా ఆడపిల్లలు సన్నసన్నగా కిచకిచ నవ్వడం మొదలుపెట్టారు. మగపిల్లల ఛలోక్తులకి. నేనుమాత్రం చిరునవ్వైనా నవ్వలేదు. ఎలాపలచబడ్డారోజనం.పవీపదిన్నరఅయేసరికి ఆడపిల్లలు మాయమయారు మగపిల్లలతోపాటు. నేనొక్కత్తెనీ మిగిలాను. దోసపాదు పక్కనించి వచ్చాడురామం.

"మంచి దోసకాయలున్నాయి. దోరకాయలు కోద్దాం రా," అన్నాడు.

నేను వెటకారంగా నవ్వాను. 'దోర' కాయలంటే నాకంతమోజు లేదన్నాను. తనకీలేదన్నాడు. నా పక్కని కూర్చున్నాడు. ఎలాదిగామో గుర్తు లేదు. పతివ్రతల కథలనుగురించిన చర్చలోకి దిగాం. ఆ ప్రస్తావన నేనే తెచ్చానేమో.

"అహల్యని ఇంద్రుడు మోసంచెయ్యలేదు. ఇంద్రుణ్ణిచూసి, మోహించింది అహల్య," అన్నాడు రామం.

"అబద్ధం," అన్నాను.

"వాల్మీకంలో అలాగేఉంది. కావాలంటే ఆ ఘట్టం అప్పజెపుతాను. తరవాత నీలాంటి వాళ్ళెవరో అహల్యని పతివ్రతని చెయ్యడానికి కట్టుకథలు కల్పించారు," అన్నాడు రామం.

సంస్కృతంలో రామం ఫస్టు. అతను చెప్పింది నిజమేనేమో. అయినా నాకు నమ్మాలనిలేదు. నన్ను బుట్టలోవేసుకోడానికి ఈ ప్రస్తావన తెచ్చాడు రామం. తెలుస్తూనేఉంది.

"అహల్య ఎలాంటిదైతే నాకేం ?" అన్నాను.

రామం చిత్రమైన సిద్ధాంతం వివరించాడు. పాతివ్రత్య మనేది, పురుషుల స్వార్థంకోసం వాళ్ళే ఏర్పాటుచేసుకున్న ఆదర్శమట. నిజమైన పతివ్రత సహజమైన కోరికలన్నీ చంపుకుని లోపలంతా కరడుగట్టిపోయి ఆఖరికి మనిషికూడా కాకుండా పోతుందట. మనసు, తనువు, ఆత్మ ప్రేమ అనే అమృతంతో ప్లావితమైనప్పుడే (పండితు డనిపించుకోవాలని ఆరోజుల్లో తపన ఉండేది రామానికి. అంచేత మామూలు సంభాషణలోకూడా బరువైన పదాలు ధారాళంగా దొర్లిస్తుండేవాడు) మనిషి అమరానుభూతి పొందుతాడట. ఇలా ఒకగంట డొంకతిరుగుడుగా సిద్ధాంత వివరణచేసి ఆఖరికి చెప్పాడు. నేనంటే తను పడిచచ్చిపోతున్నాడట. నేను ఊ అనకపోతే తను ఆత్మహత్య చేసుకుంటాడట. నేను పక్కనేఉన్న గోదావరి చూపించాను. అతను వెర్రెక్కిపోయాడు. ఎలాగైనా నన్ను తనదాన్ని చేసుకుంటానన్నాడు. వణుకుతున్న చెయ్యి నామీదవేశాడు, అప్పుడు నాకు కోపంకూడారాలేదేమో ! అతితాపీగా అతన్ని తోసేసినట్టుగుర్తు.

ఆ తరవాత ఎన్నోసార్లు నావంక ఆకలిచూపులుచూస్తూ నా వెంట తిరిగేవాడు, నా బి. ఏ. అయిపోయేదాకా. అయినా నేను చలించలేదు.

తను సెకండ్ బి. ఏ. లో ఉండగా, అతను బి. ఏ. పాసయి ట్యూటర్‌గా వచ్చాడు. ఉద్యోగంవచ్చిన తరవాత చిత్రమయిన చిరునవ్వు అలవాటు చేసుకున్నాడు. వెటకారపు చిరునవ్వు. తన పొజిషన్ నిలబెట్టుకోడానికి. ఎవరూ విననప్పుడు తన్ను 'రాయీ' అని పిలుస్తుండేవాడు.

మరో ఆడపిల్లయితే రామానికి లొంగి పోయేది. నిజంగా రామం అందగాడు. చురుకైనవాడు. మంచి చలాకీ, మాట చమత్కారండున్నవాడు. అయినా తను లొంగలేదు. ఒకవిధంగా రావుగారి కంటే అతనికే ఆకర్షణ ఎక్కువుంది. అయితే - రావుగారు తన భర్త. రామం పరాయిమొగాడు. భర్త ఎలాంటివాడని కాదు. భర్తకావడమే అతని గొప్ప. ఆ గొప్ప రామానికిగాని, మరో ఆసామీకి గాని ఎలా వస్తుంది ? రామం పెళ్ళాం ఎలా ఉంటుందో...తనంత అందంగా ఉంటుందా ?

నిద్ర. నిద్రలో కల.

గండిపేట. తనూ, భర్త. మూడో ఆయనెవరు ? అవును. ఎగ్గెన్నే. పేరు విని మోసపోయింది. మహచురుకైన వాడు, అందగాడు కూడా. భర్త నుద్దే శించి మాట్లాడినా, నిజంగా అవన్నీ తను వినాలనే. 'నీ శ్రీమతి రియల్ బ్యూటీ' 'అజంతా శిల్పాల్లాంటి స్త్రీలు నిజంగా ఉంటారని నేను ఊహించనైనాలేదు.' 'షేక్స్పియరు ఎంత బాగా అన్నాడురా, క్లియోపాత్రని గురించి. ఆమె అనంత వైవిధ్యం, వయసుతోవాడదు, తరుచు చూస్తున్నా తరుగదు'

గండిపేట ఎత్తైనగట్టు. అవతల కనుచూపుమేరవరకూ నీరు. తను ముఖమల్ తివాచీ పరిచిన శయనాగా రంలో ఉంది - అంతఃపురం పైఅంతస్తు మీద. అవతల కనుచూపుమేరవరకు నీరు. నదా, సముద్రమా ? శయనా గారానికి ఒక కొసని జిలుగుపనిచేసిన బాల్కనీ. తనముందు అపురూప సుంద రుడు మోకరించి ఉన్నాడు - రామం. ఆత్మార్పణం చేసుకుంటున్నాడు. తాను పరకీయ. భర్తే తన సర్వస్వం. భర్తే తన దైవం. తన కళ్ళకు ఇతర పురు షుల అందం ఆనదు, ఆర్తి వినపడదు. రామం దీనంగా, ఆవేశంతో అంటు

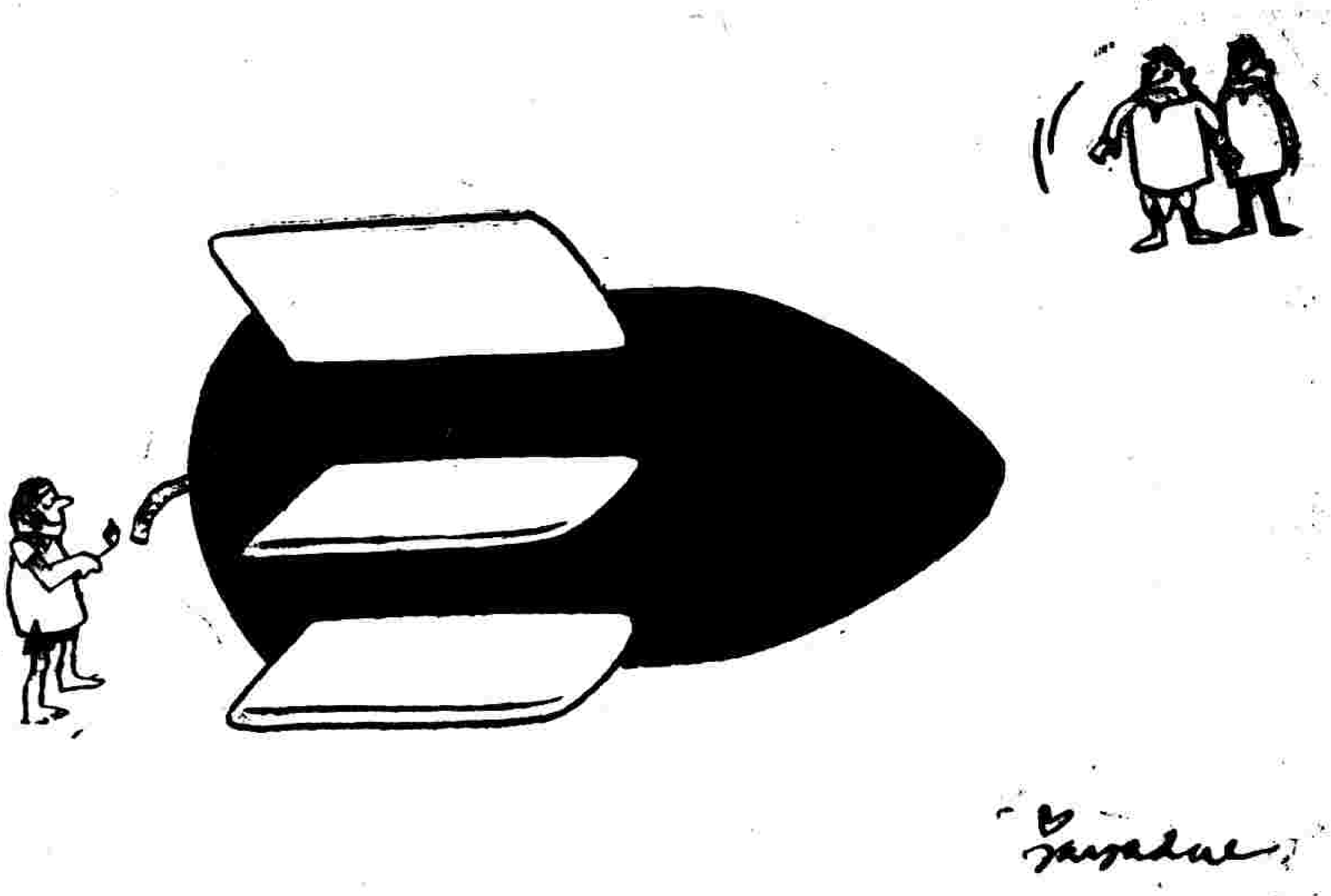

న్నాడు - తనవంటి స్త్రీ అజంతా, తాజ్ మహల్‌లాగ లోకకాలాలకు అతీత మైనది. ఆ దివ్యసౌందర్యం ఒక్కమగని సొత్తుకావడం అన్యాయం, అసహజం. సౌందర్యోపాసకులకందరికీ, కలాహృద యులకందరికీ చెందిన అపురూప నిధి. ఆమె యెదలో తియ్యని గంటలు మోగాయి. గంటలు కావు. చిత్రమైన వాద్యం - దిగులుకూ ఆనందానికీ అతీత మైన వాద్యం.

"ట్రింగ్ — ట్రింగ్ ... ట్రింగ్ ట్రింగ్."

ఎంతసేపటినించి మోగుతోందో టెలిఫోన్. కళ్ళునులుపుకుంటూ లేచిం దామె. టెలిఫోన్ చిరాకుగా మోగు తోంది. గడియారం వంకచూసింది. మూడు. అబ్బ ! ఎంతసేపు పట్టేసింది నిద్ర ! కారియరు అక్కడే ఉంది. నౌక రెందుకు రాలేదో?

"హలో"

"యగ్గెన్ననండి. యజ్ఞనారాయణని."

"ఆయన ఆరయితేనేగాని ఇంటికి రారండి."

మధ్యాహ్నం నాతో ఇక్కడే లంచ్ తీసుకున్నాడు. రాగానే ఫోన్ చేశాడు. ఎంచేతో నంబరు దొరకలేదు - మీ ఆయన్ని లంచికి ఆపేసినందుకు క్షమిం చండి."

"ఫరవాలేదండి."

"అసలు నేను ఫోన్ చేసింది అందుకు కాదు. రాత్రి డిన్నర్‌కి రమ్మన్నాను, వాణ్ణి. మీరుకూడావొస్తే సంతోషిస్తాను."

"ఆయనేమన్నారు ?"

"తప్పకుండా వొస్తాడు. చిన్న తనంలో పదేళ్ళుకలిసి చదువుకున్నాం. అయిదేళ్ళయింది వాణ్ణిచూసి. పొద్దున్న ఫ్లైట్‌లో వెళ్ళిపోతున్నాను - అంచేత."

"మా ఇంట్లోనే కూర్చోవచ్చుగా."

"మా మొగాళ్ళం కొంచెం వెధవల మండి. ఏవో అలవాట్లుంటాయి..."

"నాకు తెలుసు. ఆ అలవాట్లకి మా ఇంట్లోనూ అభ్యంతరం ఉండదు. ఆయ నకి నేనే సర్వ్ చేస్తుంటాను - అప్పు డప్పుడు."

"చెప్పాడు. అయితే మీ ఇంట్లో కుక్‌లేడట. మీరే వొద్దన్నారట. మీరు వంటింట్లో తంటాలు పడుతుంటే మేం సుఖంగా డ్రాయింగ్ రూంలో కూర్చుని తాగడం ఏం సరదాగా ఉంటుందండి ? మీరు కూడా మాతోబాటు కూర్చుంటే నిండుగా ఉంటుంది."

"నేను తాగను కదండి." ఆమె సన్నగా నవ్వింది.

"మీరు త్రాగేవారయితే అసలు పిలిచే వాణ్ణేకాదు. అలాంటి ఆడవాళ్ళతో కలిసి

అయిదేళ్ళపాటు ఇంచుమించు ప్రతిరాత్రి గడిపాను. మీరు కులాసాగా మా పక్కని కూర్చుంటే మేంచేసే కానిపని కూడా పవిత్రంగా ఉంటుంది. మీరసలు ఈ పాష్ హొటేల్స్‌కి రారట. వాడు చెప్పాడు. అంచేత పార్టీ నా స్వీట్‌లోనే అరేంజ్ చేస్తాను. మనం ముగ్గురమే. ప్లీజ్..."

"ఆయనకి ఫోన్‌చేసి చెపుతా."

"అలాగే. అయితే వాడిచేత మీరు రానని చెప్పిస్తే మాత్రం నేనొప్పుకోను. వాడొక్కడూవస్తే, మీఇంటిదాకా తరిమి కొడతాను. తప్పకండా రండి, ప్లీజ్. మీకు వ్రతభంగం చెయ్యాలనికాదు."

ఫోన్‌పెట్టేసి అలాగే నిలబడింది కిటికీ పక్కని. ఎదురింటి సుందరమ్మ హిప్పీ గాడితో ఏదో అంటూ విరగబడి నవ్వు తోంది.

ఛీ! సిగ్గుండొద్దూ అన్నేళ్ళొచ్చి. హిప్పీగాడు నల్లకళ్ళజోడులోంచి తన వంకే చూస్తున్నాడా? వాడి జులాయి చిరునవ్వు సుందరమ్మ నుద్దేశించా, తన నుద్దేశించా? 'రైయ్' మని గాలిలా వెళ్ళిపోయాడు. కుర్రతనపు జోరులో సైకిలు మీద వయ్యారపు వేగంతో పోతుంటే చూడ్డానికి సరదాగా ఉంటుంది. సుందరమ్మ జారినపైట సరిచేసుకో కండానే అరుగుమీద కూర్చుంది.రిక్షాలో పోతున్న పెద్దమనిషి కళ్ళప్పగించి ఆమె వంకే చూస్తున్నాడు.

పక్కఇంటి మలయాళీ ఇల్లాలు బుగ్గ మీసాల ఆసామీతో సినిమాకి పోతోంది. వెనకసీట్లో కూర్చున్నారిద్దరూ. కారు గుండ్రటిదారిలో రైయిమని తిరుగు తుంటే, ఆమె అతనివైపు ఒరిగింది. కారు రోడ్డులోకిమళుపు తిరిగి మాయమై పోయింది.

టైము మూడున్నర.

ఫోన్ ఎత్తింది. అలవాటైన నంబరు డయల్ చేసింది. అవతల ఫోన్ ఎత్తడం తోటే అంది, కొంచెంగా తనకు తెలియ నట్టు.

"ఏవండీ కారియర్‌కోసం నౌకరు రాలేదేం?"

"అమ్మా! అయ్యగారు కాంపు కెళ్లా రండి, వరంగల్." సెక్రటరీ గొంతు.

"ఎప్పుడొస్తారు?"

"సాయంత్రానికల్లా వొచ్చేస్తారు. ఒక అర్జంటు పని తగిలింది, అనుకో కండా."

"సాయంత్రాని కొచ్చేస్తారనిఏమిటి?"

"వొస్తారండి. అర్జంటు కాగితా లున్నాయి. రైపుజేసి ఎనిమిదింటికి రిట్జ్ హోటల్‌కి నన్ను పట్టుకురమ్మన్నారు."

డిన్నర్‌కి వెళ్ళడానికి నిర్ణయించు కున్నారన్నమాట, తనతో ఒక్క మాటైనా చెప్పకుండా. ఏమిటీ అహం కారం? మొగరాజులుకదూ, నేనెలాగా రిట్జ్‌కి రానని తెలుసు. ఇంక వాళ్ళ ఇష్టం. ఆ సెక్రటరీని ఎందుకు పిలిచి నట్టో. ఎందుకేమిటి? దాని ప్రాకూ బాబ్డ్‌హెయిరూ, ఎర్రపెదిమలూ, ఎత్తు మడమలజోళ్ళూ. ఆయన గదిలో దాన్ని కూడా కూచోబెడతారు, తాగుడుపోస్తూ. కాగితాలమీద సంతకాలట! అంత రాత్రి వేళ ఎందుకో. పొద్దున్నే చెయ్య కూడదూ? దాని వాలకంచూస్తేనే తెలు స్తుంది, అది అలాంటి 'సరుకు' అని. తప్పకండా తాగుడు దానికి అలవాటే. ఏమయినాసరే వెళ్ళి వాళ్ళగుట్టంతా బయటపెట్టాలి. ఆయన ఆ సెక్రటరీని తరుచు ఏ హోటల్‌కో తీసుకుపోతూనే ఉంటారేమో. ఆయన ఆటకట్టించాలి. ఏమయినాసరే.

స్నానం అలంకరణ అయేసరికి ఆరయింది. ఎందుకి టిస్యూచీర? నిజంగా రిట్జ్‌కి వెళ్ళాలనే? ఛీ! అసలు ఆ జులాయి వాతావరణంలోకి తనెల్లా అడుగుపెట్టగలదు?

గాస్‌పొయ్యి అంటించి నీళ్ళుపెట్టింది. ఆఫీసు గదిలోకి వచ్చింది. ఫోన్‌ఎత్తింది. ఎవరికి ఫోన్ చెయ్యాలని? పక్క ఇంటి మలయాళీ ఇల్లాలు కార్లో ఒంటరిగా తిరిగి వచ్చింది. నిజంగా సినిమాకి పోయిందా, ఏదన్నా హోటల్‌కి పోయిందా ఆ బుగ్గమీసాల ఆసామీతో. ఎంతకైనా తగును ఆవిడ.

పరధ్యానంగా ఫోన్ చేసింది. ఆఫీస్ నంబరు. ఎంతసేపటికీ ఎవరూ ఎత్త లేదు. పెట్టేసింది. సెక్రటరీ ఇంటికి పోయింది, అలంకరించుకుని రిట్జ్ హోటల్ పోడానికి. సగం రొమ్ములు కనిపించే లోకట్ ఫ్రాక్ వేసుకుంటుంది. తొడలు కనిపించే మినీ ఫ్రాక్. ఎంత కైనా తెగిస్తున్నారు ఈ రోజుల్లో ఆడ వాళ్ళు. సంసారులే చేస్తుంటే ఇంక అలాంటి వాళ్ళకి లెక్కేమిటి?

అపవిత్రమైన ఈ లోకంలో తను పవిత్రత నిలబెట్టుకుంటోంది.

వంటింట్లోకి వచ్చింది. వంట చెయ్యను. వెడతాను. ఏమయినా సరే.

గాస్‌పొయ్యి ఆర్పేసింది.

పడక గదిలోకొచ్చి కసిగా పౌడరు మళ్ళీ అద్దుకుంది. సెంట్ స్ప్రేమీద చల్లుకుంది. వెడతాను. వెళ్ళితీరుతాను.

ఆయన వరంగల్‌నించి రాకపోతే? రాలేకపోతే? ఆమె గుండెలు దడదడ కొట్టుకున్నాయి. ఆ ఎగ్గెన్న దుర్మా ర్గుడు. తను లోపలికిరాగానే, తలుపు మూస్తాడు, హోటల్ గది తలుపు. సినీ మాల్లో చూసిన 'రేప్‌సీనులు' ఎన్నో గుర్తుకొచ్చాయి. తనేం చెయ్యగలదు? తన పవిత్రత అంతా ఒక రాక్షసుడి దౌర్జన్యానికి బలైపోతుంది.

ముచ్చెమటలు పోశాయి. తిరిగి స్నానంచేసింది. పవిత్రంగా బనారసు పట్టుచీర కట్టుకుంది. కుంకుడుకాయంత

కుంకంబొట్టు పెట్టుకుంది. తల్లో మల్లె పువ్వులచెండు పెట్టుకుంది. అద్దంలో చూసుకుంది. పురాణ ప్రసిద్ధులైన సీత, సావిత్రిని మరిపిస్తోంది తన రూపు. గర్వంగా తలెత్తి తన ప్రతిబింబాన్ని చూసుకుంది.

గడియారం ఎనిమిది కొడుతోంది.

తను సీతా సావిత్రివంటి పతివ్రతే అయినట్టయితే తన్ను ఏ రాక్షసుడు మాత్రం ఏం చెయ్యగలడు? సీతని రావణుడు ఏం చెయ్యగలిగాడు? ఆ అగ్నిపరీక్షలో నెగ్గింది గనకే 'సీత' అయింది. తను భయపడి, తన పవిత్రతని అగ్నిపరీక్షకు గురిచెయ్యకపోతే ఇంక దాని విలువ ఏముంది? తను వెళ్ళాలి, ఇదొక సవాలు. తన జీవితానికే సవాలు.

ఆమె ఇల్లు తాళంవేసి టాక్సీ స్టాండుకేసి నడిచింది.

ఆఫీసు గదిలో టెలిఫోన్ ఆగకండా మోగింది.

———